

LITERATURA

PLÁNY IMPERIALISTŮ ZHATÍ NAŠI VEPŘI BOUBELATÍ

Stále ještě vycházejí knihy, pro něž bude v následujících letech leckdo ochoten skoro vraždit (nebo je alespoň po večerech přepisovat na stroji). Poměry se ale rychle konsolidují směrem k nule, jak by řekli V+W. Některá díla stihnou jen první vydání. Končí také řada zajímavých časopisů. V knihkupectví Slovanský dům na Příkopech je v polovině roku zaveden volný prodej. V Praze se mihne Graham Greene a v Japonsku vyjde Babička v esperantu. A pražská Státní knihovna vydává memorandum o nezbytnosti nové budovy.

ČERNÍ BARONI

V havlíčkobrodském nakladatelství Vysočina vycházejí Švandrlíkovi **Černí baroni**, humoristický román z prostředí PTP. V prvním vydání má kniha 17 kapitol a končí tím, že se hlavní hrdina Kefalín opije jablečným vínem. Úspěch je obrovský. Druhé vydání je zabaveno. Knížka je mezi lidmi nesmírně populární. Mnozí ale mají autorovi za zlé, že o službě v tzv. Pomocných technických praporech vytvořil zkrácenou představu a že udělal grotesku z něčeho, co ve skutečnosti žádná legrace nebyla. Zdrojem humoru jsou v knize hlavně absurdní situace během vojenské služby v útvaru „politicky nespolehlivých“ (a zejména velitelé

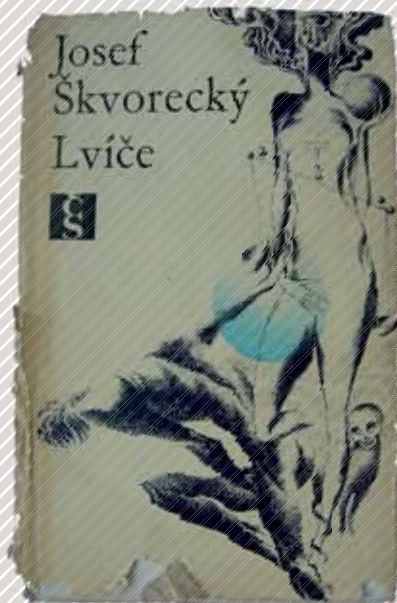

v čele s majorem Terazkym, kteří ale přes to všechno mají docela lidské rysy), přičemž vojákům celkem nic nehrozí. Realita, zvláště v 50. letech, byla jiná. V roce 1990 kniha vyjde v rozšířeném vydání v nákladu 300 000 kusů.

Ke jménu hlavnímu hrdinovi pomohla náhoda. Miroslav Švandrlík si oblíbil kofolu a jezdil ji kupovat do lahůdkářství u nádraží Praha-střed, se dvěma taškami, i několikrát týdně. Když jednou vstoupil do obchodu, zaslechl, jak jedna prodavačka šeptá druhé: „Podívej – ten kofolín už je tady zase!“ Takovou reklamu svému oblíbenému nápoji ale zase dělat nechtěl...

LVÍČE

Podobný osud má Lviče, kniha Josefa Škvoreckého. Lehce tajemný, trochu detektivní příběh a „satirický pohled do zákulisí nakladatelského podnikání“ byl napsán již dříve, v roce 1969 knihu vydá nakladatelství Československý spisovatel a ani ona se nedočká druhého vydání. V roce 1974 vyjde znovu v Sixty-Eight Publishers, exilovém nakladatelství manželů Škvoreckých. Již na jaře 1969 je však uveden film režiséra Gajera Flirt se slečnou Stříbrnou, s Marií Drahokoupilovou a Janem Kačerem v hlavních rolích, natočený podle Škvoreckého románu.

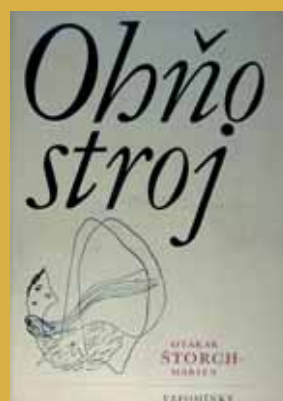

Škvoreckému toho roku vyjdou ještě dvě další knihy: **Hořkej svět** a **Farářův konec** (film má zrovna premiéru). V Olympii vydají Foglarovu knihu **Devadesátka pokračuje**. Jiří Mucha líčí život svého otce Alfonse v **Kankánu se svatozáří**. Ve Státním zdravotnickém nakladatelství vychází **Kámasútra, aneb poučení o rozkoši** (s fotografiemi Hanzelky a Zikmunda z jejich cesty po Indii a Nepálu), ale také Freudova **Studie o hysterii**. Severočeské nakladatelství vydává knihu

Prezidentův vězeň, vzpomínky spisovatele Škutiny na dobu strávenou ve vězení za „znevažování prezidenta“ (Novotného). V Mladé frontě vychází **Tovaryšstvo Ježíšovo**, historický román Jiřího Šotoly. V nabídce Odeonu je Machiavelliho **Vladař**, **Zvonokosy** francouzského autora Gabriela Chevalliera nebo Bulgakovův **Mistr a Markétka**. Janu Werichovi vydají **Falstaffovo babí léto** s ilustracemi Jiřího Trnky a Československý spisovatel představí **Krutou knihu aforismů s lehkými úvahami o těžkém životě vévody de la Rochefoucauld**.

Milan Kundera dokončuje knihu **Život je jinde**; vyjde až ve Francii v roce 1973 a svému autorovi vynesete prestižní Prix Médicis.

Výtvarná podoba řady knih i časopisů z konce 60. let nese rukopis typografa Oldřicha Hlavsy.

ČTYŘLÍSTEK: VYNÁLEZ PROFESORA MYŠPULÍNA

15. května vychází první číslo časopisu **Čtyřlístek**. Vynález profesora Myšpulína, první kreslené dobrodružství čtyř přátel – Fifinky, Bobíka, Myšpulína a Pindi – přinese do redakce nakladatelství Orbis čtyřadvacetiletý Jaroslav Němeček. Původně se vůbec nepočítá s tím, že by příběhy Čtyřlístku měly mít nějaké pokračování, takže se vydání ani nečíslojí. Zájem čtenářů ale překoná očekávání. Na dalších dílech se již podílí více lidí (z těch známějších Ljuba Štíplová či Pavel Šrut, Radek Pilař, Vladimír Jiránek) a obsahují i jiné seriály než příběhy původní čtveřice z Třeskoprsk. V 80. letech dosáhne náklad přes 200 000, a přesto se časopis prodává pod pultem. Vychází dodnes.

Státní nakladatelství dětské knihy

je od ledna přejmenováno na Albatros. Poptávku nestačí uspokojovat. Dětské knihy proto má vydávat i Mladá fronta a další vydavatelé. Na rohu Perštýna a Národní v Praze je právě dokončován Dům dětské knihy, nové sídlo Albatrosu.

